

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní
JUDr. Martinou Radkovou ve věci

žalobkyně: **H. D.**, st. příslušnost: Ukrajina
bytem H. 7, Z. o. – B., U.

proti

žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**
sídlem Olšanská 2, 130 51 Praha

**o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 8. 7. 2020, č. j. X, ve věci opožděného odvolání
v řízení o správním vyhoštění**

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalované **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**
- III. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozhodnutím žalovaná zamítla odvolání proti rozhodnutí Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort Přerov (dále jen „policie“) ze dne 12. 11. 2019, č. j. X, pro opožděnost. Tímto rozhodnutím **policie vyhostila žalobkyni** podle § 119 odst. 1 písm. c) bodu 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), s dobou platnosti na 5 měsíců.
2. **Žalobkyně v žalobě** namítala, že lhůta k podání odvolání jí měla uplynout až dne 25. 11. 2019. Dle žalobkyně žalovaná nerespektovala pravidla pro počítání lhůt. Pokud by žalovaná postupovala podle správního řádu, posoudila by odvolání žalobkyně jako včasné. Dále žalobkyně namítá, že správní orgány nezkoumaly důvody, zda žalobkyně může vycestovat zpátky na Ukrajinu a nevyžádaly si závazné stanovisko Ministerstva vnitra nebo

Ministerstva zahraničních věcí. Tímto správní orgány zasáhly do práva žalobkyně na spravedlivý proces. Žalovaná tak při posuzování odvolání žalobkyně postupovala formalisticky. Závěrem žalobkyně navrhuje výslech své osoby.

3. **Žalovaná ve vyjádření k žalobě** odkázala na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, kde se podrobně vyjádřila k celé věci. Dle názoru žalované je žalobou napadené rozhodnutí plně v souladu se zákonem. Žalovaná neshledala ve svém postupu a ve svých závěrech pochybení, a proto navrhla zamítnutí žaloby.
4. **Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci přezkoumal** napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).
5. **Soud zjistil** ve vztahu k souzené věci z rozhodnutí policie o správním vyhoštění ze dne 12. 11. 2019, že žalobkyně v něm byla poučena, že odvolání lze podat do 10 dnů ode dne jeho doručení a že lhůta k podání odvolání se počítá ode dne následujícího po dni, kdy bylo rozhodnutí doručeno, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí. Písemné vyhotovení předmětného rozhodnutí policie si žalobkyně osobně převzala dne 12. 11. 2019.
6. Proti rozhodnutí policie podala žalobkyně prostřednictvím právního zástupce odvolání, které bylo policii doručeno dne 27. 11. 2019 (podáno k poštovní přepravě dne 25. 11. 2019).
7. Soud dospěl k závěru, že žaloba **není** důvodná.
8. Krajský soud především zdůrazňuje, že rozhodnutí odvolacího orgánu o zamítnutí odvolání pro opožděnost podle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), není rozhodnutím, v němž by se správní orgán věcně zabýval odvoláním účastníka řízení. Rozhodnutím podle § 92 odst. 1 správního řádu odvolací správní orgán zamítá odvolání z důvodu jeho opožděnosti, tj. z důvodu nenaplnění jedné ze základních procesních podmínek, bez níž nelze podané odvolání meritorně projednat.
9. V souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu je soud v případě žaloby proti rozhodnutí o zamítnutí odvolání pro opožděnost oprávněn zkoumat v mezích žalobních bodů pouze to, zda se skutečně jednalo o opožděné odvolání a zda byla žalobkyně zkrácena na svých právech neprovedením odvolacího přezkumu (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 8 As 51/2006-112, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 11. 2008, č. j. 2 As 53/2007-111, a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2003, č. j. 5 A 14/2002-35, publikovaný pod č. 287/2004 Sb. NSS, www.nssoud.cz). Krajský soud se tedy nemohl zabývat věcnými námitkami žalobkyně ohledně toho, že správní orgány nezkoumaly důvody, zda žalobkyně může vycestovat zpátky na Ukrajinu a nevyžádaly si závazné stanovisko, a ani návrhem na výslech žalobkyně, byl by nadbytečný.
10. Na základě výše uvedeného se proto soud zabýval pouze námitkou žalobkyně týkající se včasnosti jejího odvolání, kterou neshledal důvodnou.
11. Podle § 170 odst. 2 zákona o pobytu cizinců *proti rozhodnutí o správním vyhoštění lze podat odvolání do 10 dnů; jde-li o rozhodnutí o správním vyhoštění cizince mladšího 18 let, činí lhůta*

pro odvolání 15 dnů. Odvolání proti rozhodnutí o správním vyhoštění má vždy odkladný účinek.

12. V prvostupňovém rozhodnutí ze dne 12. 11. 2019 byla žalobkyně poučena v souladu s § 170 odst. 2 zákona o pobytu cizinců tedy, že odvolání proti rozhodnutí policie lze podat ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení rozhodnutí a že lhůta pro podání odvolání se počítá ode dne následujícího po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí. V projednávané věci došlo k doručení prvostupňového rozhodnutí osobním předáním žalobkyni dne 12. 11. 2019. Lhůta pro podání odvolání v délce 10 dnů dle § 170 odst. 2 zákona o pobytu cizinců začala proto plynout následující den, tj. 13. 11. 2019 (středa). Poslední, 10. den, lhůty pro podání odvolání tak připadl na pátek 22. 11. 2019, nikoliv na pondělí 25. 11. 2019, jak se žalobkyně mylně domnívá. Ostatně žalobkyně v žalobě ani neuvádí, z čeho dovozuje, že posledním dnem pro podání odvolání je pondělí 25. 11. 2019. Žalobkyně pouze obecně poukazuje na to, že žalovaná nerespektovala pravidla pro počítání lhůt. Odvolání žalobkyně podané dne 25. 11. 2019 lze proto považovat za opožděné, jak správně dovodila žalovaná, která tedy postupovala zcela správně a v souladu se zákonem, pokud opožděně podané odvolání žalobkyně zamítla, aniž by ho věcně posoudila a rozhodla o něm.
13. Soud tak v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl žalobu jako nedůvodnou.
14. Soud rozhodl o nákladech řízení v souladu s § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšná žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok III) a žalované v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec její běžné úřední činnosti nevznikly, respektive ani úhradu nákladů řízení nepožadovala, protože se žalované náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské nám. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaje o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Olomouc 1. října 2020

JUDr. Martina Radkova v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje A. V.